7/6590 – 6591

SÜRELİDİR

T.C.
DEVLET BAKANLIĞI

SAYI : B.02.0.007/ 0706
KONU :

ANKARA
18./4./2002

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İLGİ :TBMM. Başkanlığı'nın 01.04.2002 tarih ve A.01.0.GNS.0.10.00.02 – 14238 sayılı yazısı.

Karaman Milletvekili Sayın Zeki ÜNAL'ın Bakanlığıma tevcih ettiği 7/6590-14258 ve 7/6591-14259 esas no'lu yazılı soru önergeleri cevabı ekte sunulmuştur.

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Prof Dr. Şükrü S. GÜREL
Devlet Bakanı

Ek : 2 (9 Sayfa)

DAĞITIM :
Gereği :
TBMM Başkanlığına

Bilgi :
Başbakanlığa

7-6590

Ek-1

SN. ZEKİ ÜNAL'IN 7/6590-14258 NO.'LU SORU ÖNERGESİNE CEVAPTIR

Soru 1: Yazılı basında "Fosfat Tesisleri Çürüyor" başlıklı bir haberde iddia edildiği gibi, Türkiye'de, petrolden sonra en çok gübre hammaddesi ithal ederek gübre piyasasını elinde bulunduran bir kısım firmaların devlete ait tesisleri batırmak için başta İsrail olmak üzere, Tunus ve Cezayir'den gemilerle fosfat hammaddesi ithal ettikleri ve Mazıdağı'ndaki fosfat tesislerini çalışamaz hale getirdikleri belirtilmektedir. Devlet olarak bu duruma niçin müdahale edilmemektedir?

Cevap 1: Gübre sektöründe fosfor içeren maddeler kullanış sırasına göre aşağıdaki gibi tanıtılabilir.

HAM MADDE

Fosfat Konsantresi : Fosfat yataklarından üretilen fosfat kayasının, kırma-eleme-yıkama-kalsinasyon gibi yöntemlerle zenginleştirilerek gübre yapımı için minimum %30 P_2O_5 içeren hale getirilmesi ile elde edilir.

ARA ÜRÜN

Fosforik Asit : Fosfat konsantresinin sülfürik asit ile muamele edilmesi sonucu elde edilir.

MAMUL ÜRÜNLER

Kompoze gübreler (NPK) : Fosfat konsantresinin, fosforik asit ve amonyak ile muamele edilmesi ile elde edilir. Azot (N), Fosfor (P), Potasyum (K) içeriklerine göre NP(20.20.0), NP(15.15.0), NPK(15.15.15) vs. kompoze gübre çeşitleri üretilmektedir. Sulu tarım gübresidir.

DAP (Diamonyum Fosfat) Gübresi : Fosfat konsantresinin fosforik asit ve amonyak ile muamelesi ile elde edilir. Azot(18), Fosfor(46) içeriği ile en fazla fosfor içeren gübre türüdür.

Gübre sektöründe, bu ürünlerin bir bölümü yurt içinde üretilmekte geri kalan bölüm ise ithalat yoluyla karşılanmaktadır. Gübre sektörünün en önemli hammadde girdisi olan fosfat konsantresinin tamamı (Mazıdağı'nda bulunan ETİ HOLDİNG Mazıdağı Fosfat tesislerinin üretimine 1994 tarihinden itibaren son verilmesi nedeniyle) ithalat yoluyla karşılanmaktadır. Türkiye'nin yıllık fosfat konsantresi ithalatı yaklaşık 600-650.000 ton civarındadır. Bu ithalat öğütülmüş konsantre olarak genellikle Fas,Cezayir, İsrail, öğütülmemiş konsantre ise Tunus, Ürdün, Suriye gibi ülkelerden karşılanmaktadır. İthal konsantre fiyatları FAS Öğütülmüş (Kazablanka Limanı 42-46 $/ton), TUNUS öğütülmemiş (Sfax Limanı 36 $/ton), Cezayir öğütülmemiş (30 $/ton) mertebesindedir. Bu ürünlerin İskenderun limanına teslim maliyetleri FAS (61$/ton), TUNUS (53 $/ton), CEZAYİR (45 $/ton) şeklindedir. Bu durumda ortalama 50 $/ton İskenderun maliyeti dikkate alındığında sadece fosfat kayası ithalatına yıllık 30-35 milyon dolar harcanmaktadır. Ancak burada Türkiye'nin fosfat konsantresi talebinin 600-650.000 ton ile sınırlı kalmadığının özellikle dikkate alınması gereklidir. Bunun en önemli nedeni gübre fabrikalarının, kendi üretim tesislerini kapasitelerinin ancak % 40-45 dolayında kullanmaları ve büyük oranda ara ürün (fosforik asit) ve mamül gübre (NP, DAP) ithal etmeleridir. İthal edilen ara ürün ve mamül ürünlerin (DAP, NP) fosfor içerikleri dikkate alındığında veya doğrudan gübre satışları gözönüne alınırsa Türkiye'nin fosfat konsantresi talebinin (ara ürün ve mamül gübre ithal edilmeden yurtiçinde üretilirse) 2 milyon tonu (*) aşacağı görülmektedir. GAP bölgesinde sulu tarımın bu rakamı çok daha yükselteceği bir gerçektir. Gübre sektöründe fosfat konsantresi talebinin bu durumda yaklaşık 100 milyon

dolar ithalatla karşılanabileceği görülecektir. Bu rakama mamül gübre maliyeti dahil değildir. Birlikte bir değerlendirme yapıldığında sektörün ithalat rakamı yıllık 200-250 milyon dolar mertebesine ulaşacaktır.

1999 Yılı Kompoze ve DAP Gübre Satışları (Ton)

Kuruluş	**Bayi Satışı**	**Toplu Satış**	**Toplam**
Gübretaş	207.684	365.746	573.746
TOROS Gübre	507.613	26.275	533.888
BAGFAŞ	212.822	72.857	285.679
TÜGSAŞ	209.308	15.781	225.084
İGSAŞ	127.020	-	127.020
EGE GÜBRE	102.858	15.789	118.647
Diğer	235.960	29.119	265.079
TOPLAM	**1.603.265**	**525.567**	**2.128.832**

Kaynak : DPT Özel İhtisas Komisyonu Raporu – 2000.

(*) Not : Gübre üretim prosesleri dikkate alındığında 1 ton kompoze gübre 0,7-0,9 ton fosfat konsantresinden, 1 ton DAP gübresi 1,7 ton fosfat konsantresinden üretilmektedir. Yapılan detay hesaplarda toplam 2.128.832 tonluk kompoze ve DAP gübresi için fosfat konsantresi ihtiyacının 2 milyon tonun üzerinde olduğu görülmüştür.

Gübre sektöründe tamamı yerli olan az sayıda üretici bulunmakta olup, 19 yıldır (1981 yılında TOROS GÜBRE'nin faaliyete geçmesinden sonra) pazara üretici olarak giren olmamıştır. Faaliyetleri ithalatla sınırlı olan firmaların pazardaki ağırlığı fazla değildir. Pazara giriş engelleri potansiyel üretici ve ithalatçılar için yüksektir. Yeni üretim tesisi kurmanın maliyetinin 300-400 milyon doları bulması, tarıma dayalı bu sektörün istikrarsızlığı, pazara yabancı bir üreticinin ve Toros Gübreden sonra da yeni bir yerli üreticinin girmesini engellemiştir.

Pazar koşulları ve ilgili mevzuatın getirdiği düzenlemeler ithalatçı firmaların pazarda tutunabilmesini güçleştirmekte ve bunların üretici firmalar üzerinde etkili bir şekilde rekabete baskı oluşturmasını imkansız kılmaktadır. Bir kaç yıl öncesinde sayıları 300'ü bulan ithalatçının faaliyet gösterdiği sektörde günümüzde 20 ithalatçı kaldığı ve bunlardan birkaçı dışındakilerin önemsiz seviyede faaliyet gösterdiği bilinmektedir. Bu durumda ithalatın %70'inden fazlası üretici kuruluşlarca yapılmaktadır.

Soru önergesinde özellikle ETİ HOLDİNG Mazıdağı Fosfat Tesislerinin vurgulanması nedeniyle yukarda yapılan değerlendirmeleri, Mazıdağı Fosfat Tesislerinde üretilecek fosfat konsantresinin pazarlanabileceği bölgenin tek üretici ve ithalatçı firması TOROS GÜBRE üzerinde yoğunlaştırmak gerekmektedir.

TOROS GÜBRE ve Kimya Endüstrisi A.Ş. (TOROS GÜBRE), 1981 yılında gübre pazarına girmiş ve 1989 yılında Akdeniz Gübre Sanayii A.Ş.'nin (Akgübre) çoğunluk hisselerini de alarak pazardaki ağırlığını artırmıştır. Tekfen Grubu'nun iştiraklerinden olan Toros Gübre'nin ürünlerinin pazarlamasını Toros Gübre ve Zirai İlaç Pazarlama A.Ş. yapmaktadır.

Toros Gübre Akgübre ile birlikte; azotlu gübrelerden amonyum nitrat (AN) ve kalsiyum amonyum nitrat (CAN) gübrelerini ithal edilen amonyak hammaddesini işlemek suretiyle üretmekte, ayrıca pazar talebine göre bu ürünleri ithal etmekte ve iç piyasada satmaktadır. Yine ithal edilen amonyak, fosforik asit, üre, amonyum sülfat (AS) ve potasyum klorür gibi hammaddeleri çeşitli oranlarda kullanarak kompoze gübreler (NPK) ve

7-6590-

diamonyum fosfat (DAP) gübrelerini üretmekte ve satmaktadır. Bunun yanı sıra üre, amonyum sülfat (AS), diamonyum fosfat (DAP), triple süper fosfat (TSP), potasyum sülfat (PS) ve potasyum nitrat (PN) gübrelerini ithal etmekte ve iç piyasaya sunmakta olan Toros Gübre; sülfürik asit, fosforik asit ve DAP üretebilen, fakat şu anda çalışmayan tesislere sahip bulunmaktadır. Toros Gübrenin 800 adet bayisi bulunmaktadır.

Mazıdağı Fosfat Tesislerinin çalışması halinde üreteceği fosfat konsantresinin ekonomik olarak pazarlanabileceği tek gübre fabrikası TOROS GÜBRE olması nedeniyle, bugünkü serbest rekabetçi bir ortamda özel bir şirkete alım yönünde baskı yapmak mümkün değildir.

Soru 2: Gübre üretici firmalar, fosfat hammaddesini Mazıdağı'ndan değil de niçin dışarıdan ithal etmeyi tercih etmektedirler? Devlet bu firmaları hammadde konusunda Mazıdağı'na yönlendiremez mi? Bu aynı zamanda kendi yeraltı kaynaklarımızın ekonomiye kazandırılması iken, ithal edilen her kilo fosfat kayası ekonomide bir kara delik anlamına gelmez mi?

Cevap 2: Mardin-Mazıdağı'nda bulunan fosfat yataklarının 1974 yılında Teşekkülümüze devredilmesi ve 1975 yılında DPT onayı ile yatırım programına alınması ile başlayan "Güneydoğu Anadolu Fosfatları Projesi" çalışmalarında, Konsantratörün anahtar teslim ihalesi 1980 yılında yapılmıştır. 1987 yılında tamamlanan tesislerin kesin kabulü 1990 yılında yapılmıştır. Mazıdağı bölgesindeki tüm fosfat yataklarının değerlendirilmesi amacıyla, teknolojik olarak iki hat halinde projelendirilen konsantratörün ikinci hattı, bölgede gübre fabrikası yatırımına başlayan TÜGSAŞ'ın fabrika yatırımından vazgeçmesi nedeniyle iptal edilmiştir. Bu nedenle Mazıdağı konsantratörü teknolojik olarak tek hat halinde tamamlanabilmiştir.

TÜGSAŞ tarafından Mazıdağı'nda gübre fabrikası kurulmayınca, Mazıdağı konsantratörü, 1987-1993 yılları arasında, yaklaşık 2 milyon ton tüvenan fosfat işleyerek, yaklaşık 400.000 ton fosfat konsantresi üretmiş, İskenderun ve Mersin'deki özel gübre fabrikalarına satmıştır. Özel gübre fabrikalarının ürünü almamaları veya satış azlığı ve sürekli zarar edilmesi nedenleriyle 1994 yılından itibaren konsantre üretimine son verilmesini takiben, Teşekkülümüz Yönetim Kurulunun 08.07.1994 tarih ve 4464/37 sayılı kararı uyarınca, Müessese Müdürlüğü Maden Müdürlüğüne dönüştürülmüş ve Başbakanlık Y.D.K. temennileri doğrultusunda, tesislerin ileride GAP Projesi ile entegre olabileceği düşünülerek, koruyucu bakımları yapılarak muhafaza edilmektedir.

1994 yılından itibaren üretim yapılmayan bu tesislerin atıl durumdan kurtarılarak ekonomiye kazandırılması amacıyla, Teşekkülümüz Yönetim Kurulunun 30.11.1997 tarih ve 4585/11 sayılı kararı doğrultusunda, dekapaj ve cevher üretiminin ve konsantre üretiminin bir bütün halinde, 3. şahıs ve/veya şirketlere işlettirilmesi için ihaleye çıkılmış, yeterlilik için iki firma müracaat etmiş, bu iki firma da 17.02.1998 tarihindeki ihaleye teşekkür mektubu verdiklerinden ihale iptal edilmiştir. Bugünlerde tesislerin ekonomiye kazandırılması amacıyla yeniden ihale çalışmaları devam etmektedir. Burada da en büyük olumsuz etkenin TOROS GÜBRE'nin bu ürünü almak istememesi olduğu düşünülmektedir.

Gübre fabrikalarının, özellikle Mazıdağı Konsantresini tercih etmemelerinde kalitenin rol oynamadığı aşağıdaki tablodan da görülebilir.

Bazı Ülkelerde Üretilen Fosfat Konsantrelerinin Kimyasal Özellikleri:

Empüriteler %	FAS	CEZAYİR	TUNUS	MISIR	ÜRDÜN	TÜRKİYE (Mazıdağı)
P_2O_5	**32,8**	**34,0**	**29,3**	**28,3**	**32,7**	**30,55**
F	**3,78**	**4,53**	**3,61**	**2,93**	**3,49**	**2,05**
SiO_2	2,42	0,30	1,10	8,30	1,52	2,37
SO_3	1,61	2,06	3,67	2,05	1,41	1,14
CO_2	4,35	3,25	5,64	5,06	5,35	7,30
Organik C	1,37	0,64	2,27	1,45	1,32	0,20
CaO	**51,10**	**56,0**	**48,0**	**45,7**	**52,6**	**51,83**
MgO	0,32	1,16	0,61	0,27	0,27	0,30
Na_2O	1,38	1,08	2,91	1,34	1,32	0,62
K_2O	0,14	0,07	0,13	0,04	0,11	0,01
Al_2O_3	0,13	0,32	0,42	0,42	0,35	0,32
$Fe2O_3$	0,15	0,32	0,32	1,23	0,19	0,32

Kaynak: DPT Özel İhtisas Komisyonu (1996)

- Mazıdağı Konsantresi en düşük (F) içeriklidir. Bu gübre fabrikaları için önemlidir.
- Gübre üretiminde, asit tüketimini artıran CaO ve organik C açısından en avantajlısıdır.

Mazıdağı konsantratörünün çalıştığı dönemlerde, Teşekkülümüzün İskenderun ve Mersin'deki özel gübre fabrikalarına uyguladığı satış fiyatı olan 25 $/ton Mazıdağı teslim fiyatı, 11 $/ton İskenderun nakliye masrafı ile 36 $/ton mertebesinde olmuş ve devamlı ithal konsantre fiyatlarından düşük kalmıştır. İthal ürünlerin deniz yolu ile nakledilmesi nedeniyle, Mazıdağı ürünü için Teşekkülümüz Mersin ve İskenderun'a kara boşaltma sistemi kurmuştur.

TOROS GÜBRE'nin, Mazıdağı konsantresini almamasında fiyat ve kalite sorunu olmadığına göre, ithalat avantajları dışında bir seçenek kalmamaktadır. Gübre sektöründe, çiftçiyi gübre tüketimine ilişkin destekleme çerçevesinde **üretici firmalara avans verilmesi, ithalatçı firmalara ise mal teslimatını belgelemesiyle destekleme ödemesi** yapılması ayrı bir avantajdır.

Yukarıda bahsedildiği gibi, Mazıdağı Tesislerinin 3. şahıs ve şirketlere ihale edilerek yeniden ekonomiye kazandırılması çalışmalarının önündeki en büyük engel, TOROS GÜBRE'nin bu ürünü almamasıdır.

Bu firmaya Mazıdağı ürününün alınması konusunda günümüzde izlenen ekonomik politika nedeniyle baskı yapılması söz konusu olamaz. Ancak ithalat avantajlarının, avans ve destekleme ödemelerinin 2003 yılında yeni düzenlemelerle tamamen kaldırılması veya azaltılması yerli ürüne yönelimi sağlayacaktır. Mazıdağı Tesislerini örneğin 10 yıllığına kiralayan bir şahıs ve şirket için bu durum da sürekli çözüm olmayacaktır. Bu nedenle fosfat konsantresi ithalatına öncelikle ve sürekli olarak belli miktarda yerli fosfat konsantresinin dünya piyasası fiyatlarından alınması yönünde kota/yaptırım koymanın dışında bir seçenek kalmamaktadır. GTİP-2510.10-20 nolu tarifede yeralan öğütülmüş ve öğütülmemiş fosfat konsantresi gümrük vergisinden muaftır. Bu poza uygulanacak gümrük vergisi ithalatı cazip olmaktan çıkaracaktır . Ayrıca bir çok AB üyesi ülkenin, ülkemiz ihraç ürünlerine uyguladığı tarife dışı engeller bu sektörde uygulanırsa, ithalat zorlaşacaktır. Burada tarife dışı engeller kapsamında uygulanacak en önemli konu, ithal edilen bu ürünlerin kalitesinin özellikle topraklarımıza zarar verecek maddeler açısından denetlenmesidir. Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı tarafından 27.03.2002 tarih ve 24708 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan Yönetmelik çerçevesinde yapılacak denetimlerin özellikle ağır metaller ve Cd (kadmiyum)

açısından yapılması ülkemize girecek zararlı mamül gübreleri engelleyecektir. Mamül gübre ithalatının Rusya, Ukrayna, Romanya, Bulgaristan Hindistan, Çin vd. ülkelerden yapılması bu denetimlerin önemini daha da artırmaktadır.

Bu değerlendirmeler, ithalatla ilgili bu konuların Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı ve Hazine Müsteşarlığı'nın yetki alanında olduğunu göstermektedir.

Soru 3: Mazıdağı Tesislerinin tam kapasite çalışması ve gübre fabrikası kurulması halinde, 500 bin ton fosfat üretimi ve ilave yan tesislerle 4500 kişinin istihdam edilebileceği belirtilmektedir. Bu kadar işsizin bulunduğu ve üretimin son derece düştüğü ülkemizde, altyapısı da hazır bu tesiste niçin bir gübre fabrikası kurulamıyor? Mazıdağı'nda kurulacak bir gübre fabrikasının maliyeti ne olacaktır? Fabrika kurulması konusunda bir çalışma yapılması düşünülmekte midir?

Cevap 3: Mazıdağı'ndaki konsantre üretimine entegre olabilecek gübre fabrikasının konsantre tesisi bitişiğine kurulması planlanmış ve buna dönük alt yapı (enerji, yol, su, arazi vs.) çalışmaları tamamlanmış iken TÜGSAŞ, sosyal tesisleri de tamamlanmış olmasına rağmen gübre kompleksi yatırımından vazgeçmiştir. Teşekkülümüz bu nedenle Mazıdağı'nda üretilen ürünü İskenderun ve Mersin'deki özel gübre fabrikalarına satmak zorunda kalmıştır.

GAP bölgesinin merkezinde bulunan Mazıdağı'nda gübre fabrikasının kurulması konusunda bugüne kadar bir kaç kez fizibilite çalışması yapılmıştır. Bu çalışmalarda Teşekkülümüzün halen kurulu olan tesislerinin tam kapasite ile çalışması halinde 500.000 ton/yıl konsantre fosfat olacak üretimin, kurulmayan II. hattının devreye alınması ile toplam 750.000 ton/yıla çıkacağı, bu konsantreye dayalı 350.000 ton/yıl kapasiteli DAP veya 250.000 ton/yıl kapasiteli NP tesisi kurulabileceği ve bu ürünün GAP bölgesinde pazarlanabileceği (2010 yılında gübre tüketiminin 3 milyon ton olması beklenmektedir) dikkate alınmıştır.

Gübre sanayiinin 3 ana hammadde girdisi fosfat, amonyak ve sülfürik asittir. Fosfat hammaddesinin Mazıdağı'nda bulunması nedeniyle, yapılan fizibilitelerde amonyak ve sülfürik asit en önemli darboğaz olmuştur. Bugüne kadar yapılan fizibilitelerde sülfürik asit ve amonyak ithal girdi olarak düşünülmüş, İskenderun'a getirilen bu ürünlerin Mazıdağı'na nakilleri (asit ve amonyak tehlikeli ürün-özel nakliye) çok masraflı olması nedeniyle bütün fizibiliteler olumsuz çıkmıştır. TÜGSAŞ'ın hazırladığı fizibilitelerde amonyak için İskenderun – Mazıdağı arasına boru hattı öngörülmüştür.

Bölgede Teşekkülümüz adına ruhsatlı bulunan Siirt Madenköy bakır yatağının değerlendirilmesi sonucu elde edilecek pirit konsantresinden, sülfürik asit üretimi planlanmış ancak bugüne kadar yapılan girişimlerden (yabancı sermaye, JV, kira vs.) bir sonuç alınamamıştır. Irak, Suriye ve İran rafinelerindeki kükürt ve Irak kükürt yatakları alternatif kaynaklardır.

Amonyak eldesi kömür ve naftadan yapılmaktadır. Günümüzde doğal gazdan amonyak eldesinin en ekonomik yöntem olduğu bilinmektedir. Mazıdağı bölgesinde doğal gaz bulunmaması ve bugünlerde inşa edilen İran hattından bölgeye doğal gaz verilmesinin planlanmaması nedeniyle, amonyak temini bu proje fizibilitesi önündeki en önemli darboğazdır.

Gübre teknolojisindeki son dönemlerdeki gelişmeler sülfürik asit olmadan üretilen, NİTROFOSFAT tipi gübrelerin (bir tür kompoze gübre) bölgede ekonomik üretilebileceği beklentisini artırmıştır. Ancak bu projede üretilecek nitrik asidin kaynağı amonyak,

7-6590

dolayısıyla doğal gazdır. Bölgede doğal gaz temin edilmeden ekonomik bir yatırımın yapılma olasılığı azdır.

Son dönemlerde Dış Ticaret Müsteşarlığı'nda Suriye ile yürütülen Karma Ekonomik Komisyon Toplantılarında doğal gaz karşılığı projeler, ortak doğal gaz çevrim santralleri ve gübre fabrikaları kurulması gündeme gelmiştir. Suriye'nin Türkiye sınırında özellikle Mazıdağı'na çok yakın doğal gaz hattı vardır. Bu ülke ile ekonomik ilişkilerin söz konusu çalışmalarda gerçekleşmesi halinde, Suriye'den ucuz doğal gaz alınması Mazıdağı'nda kurulacak gübre fabrikasının fizibilitesini olumlu yönde etkileyecektir.

Bu sektörde faaliyet gösteren kamu kuruluşu TÜGSAŞ özelleştirme kapsamına alınmıştır. Bu nedenle, bu bölgede gerçekleştirilecek yatırımların özel sektörce yapılması, yabancı sermayeye açılması dışında seçenek kalmamaktadır. Bugüne kadar yapılan fizibilitelerde, gübre yatırımının kompleks olması nedeniyle yaklaşık olarak

		Yatırım Tutarı (Milyon $)
Sülfürik Asit Fabrikası	(650.000 ton/yıl)	100
Fosforik Asit Fabrikası	(200.000 ton/yıl)	70
Amonyak Tesisi	(200.000 ton/yıl)	120
DAP Tesisi	(350.000 ton/yıl)	40
		330

Kaynak : Sema Tekfen Gübre Hammaddeleri Etüdü – 1984.
ENTES-GAP Gübre Projesi Ön Fizibilitesi 1990.

yatırım öngörülmüştür.

Gübre teknolojisindeki yeni gelişmeler sonucu NİTROFOSFAT tipi bir tesis yatırımının

Amonyak Tesisi (100.000 ton/yıl)
Metanol Tesisi (100.000 ton/yıl)
Nitrik Asit Tesisi (230.000 ton/yıl)
Nitrofosfat Tesisi (230.000 ton/yıl Nitrofosfat)
(36.000 ton/yıl Amonyum Nitrat)

Kaynak : Deepak Fertilesers-Pharma ceuticals Ltd.

200-250 milyon dolar mertebesin de olacağı tahmin edilmektedir.